

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Csp/42/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420202253
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6420202253.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom vo veci žalobcov: 1/ A. I., nar. X. X. XXXX, trvalý pobyt: M. XX, 2/ A. I., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt: M. XX, 3/ M. I., nar. XX. X. XXXX, trvalý pobyt: M. XX, všetci zast.: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Mutkovič, s. r. o., SNP 10, Hlohovec, IČO: 53 121 279, proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a. s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zast.: AK JUDr. Marek Hic, s. r. o, P. O. Hviezdoslava 10625/23B, Martin, IČO: 36 865 036, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, takto

rozhodol:

I. Žalobu o určenie neprijateľných zmluvných podmienok a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalobcom **v plnom rozsahu**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 6. 7. 2020, domáhali určenia, že zmluvná podmienka uvedená v časti III. označenej ako „Mandátna zmluva“ zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy z X. XX. XXXX (ďalej len „záložná zmluva“) bod 1., podľa ktorej „záložca ako mandant poveruje a zároveň týmto splnomocňuje záložného veriteľa ako mandatára (ktorý je oprávnený toto splnomocnenie previesť ďalším splnomocnením na tretiu osobu), aby na jeho účet za odplatu 0,03 € uskutočnil všetky úkony potrebné a nevyhnutné k výkonu záložného práva podľa zmluvy o záložnom práve a aby v jeho mene urobil všetky úkony (uzatvorenie kúpnej zmluvy, vyhlásenie súťaže a iné) potrebné na prevod vlastníctva k zálohu na tretiu osobu.“ a bod 2., podľa ktorej „Záložca ako mandant nie je oprávnený vypovedať mandátnu zmluvu počas trvania pohľadávky. Zmluvné strany týmto vylučujú platnosť ustanovení § 567, § 569, § 570, § 574 a § 575 Obchodného zákonníka.“ a zmluvná podmienka uvedená v časti IV. označenej ako „záverečné ustanovenia zmluvy o záložnom práve a mandátnej zmluvy“ konkrétne bod 2. písm. h), ktorá znie: „Záložca sa zaväzuje vypratáť záloh najneskôr tri dni po oznámení o výkone záložného práva. Ak záložca tento záväzok nesplní, je záložný veriteľ oprávnený zabezpečiť vypratanie zálohu v mene a na účet záložcu. Náklady na vypratanie zálohu tvoria súčasť pohľadávky.“ sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami a zaplata prizeraného finančného zadosťučinenia vo výške 10 000 €.

2. Žalobcovia svoj nárok odôvodnili tým, že dňa 4. 12. 2014 žalobca v 1. rade ako dlžník uzatvoril so žalovanou ako veriteľom zmluvu o hypotekárnom úvere a zmluvu o splátkovom úvere (ďalej len „zmluva o úvere“). Pohľadávka žalovanej s príslušenstvom bola na základe záložnej zmluvy zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcov v 2. a v 3. rade. Žalobca v 1. rade sa ako dlžník dostal do omeškania s úhradou splátok úveru, v dôsledku čoho žalovaná listom z 6. 3. 2019 vyhlásila k 5. 3. 2019 mimoriadnu splatnosť poskytnutých úverov v celom rozsahu a vyzvala žalobcu v 1.

rade na ich úhradu. Listom z 11. 9. 2019 oznámila žalovaná začatie výkonu záložného práva predajom nehnuteľnosti, na ktorých bolo zriadené záložné právo, a to vo forme dobrovoľnej dražby. Žalobcovia v 2. a v 3. rade boli Dražobnou spoločnosťou a. s., Zelinárska 6, Bratislava (od 14. 5. 2020 obchodné meno zmenené na U9 a. s.) vyzvaní na umožnenie vykonania obhliadky predmetu dražby za účelom jeho ohodnotenia.

3. Záložná zmluva podľa žalobcov obsahuje ustanovenia, ktoré sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a to konkrétne v časti, ako boli označené v žalobnom návrhu. Záložnú zmluvu spolu s inkorporovanou mandátnou zmluvou podpísali žalobcovia v 2. a v 3. rade výlučne ako súčasť podkladov celej úverovej dokumentácie a ako podmienku na vybavenie čerpania úveru pre žalobcu v 1. rade bez vôle uzatvoriť osobitnú mandátnu zmluvu, ktorou by sa zaväzovali, okrem iného, aj na ďalšie finančné plnenie v prospech žalovanej. Ide o ustanovenia, ktoré nesledujú záujmy žalobcov. O uzatvorenie mandátnej zmluvy žalobcovia žalovanú ani nežiadali a o takúto zmluvu ani nemali záujem. Tým boli žalobcovia v 2. a v 3. rade uvedení do omylu, pričom žalovanej s prihladením na okolnosti prípadu muselo byť známe, že žalobcom v 2. a v 3. rade predložila na podpis záložnú zmluvu obsahujúcu ustanovenia o mandátnej zmluve, pričom tí nemali vôľu uzatvoriť takúto zmluvu, ktorá je v ich neprospech, preto sa domáhajú neplatnosti mandátnej zmluvy s poukazom na ustanovenie § 40a z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“).

4. Žalobcovia okrem úverovej a záložnej zmluvy predložili spolu so žalobou žiadosť žalobcu v 1. rade o znovusplácanie hypotéky, žiadosť o vystavenie mimoriadneho splátkového kalendára k úverom, oznámenie žalovanej o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 6. 3. 2019, oznámenie o dobrovoľnej dražbe z 4. 6. 2020, znalecký posudok vypracovaný znalcom B.. T. č. XXX/XXXX z 6. 7. 2019, obchodný vestník č. XXX/XXXX, časť dražby z 12. 6. 2020, výpis z LV č. XXX a LV č. X k. ú. M., oznámenie o začatí výkonu záložného práva z 11. 9. 2019, návrh na zápis poznámky do katastra nehnuteľností z 6. 7. 2020 a žiadosť žalobcu v 1. rade o pomoc s urovnaním vzťahu medzi ním a žalovanou adresovaná Slovenskej bankovej asociácii, bankovej ombudsmanke.

5. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním, doručeným súdu 20. 7. 2020. Žalovaná v celom rozsahu neuznáva nárok žalobcov. Samotnej žalobe žalovaná vyčíta formálne nedostatky, tvrdenie žalobcov uvedené v žalobe považuje za neurčité a nijako nepreukázané, pričom výlučným účelom celého konania iniciovaného žalobcami je podľa žalovanej vyhnutie sa splnením povinnosti vyplývajúcej z postavenia žalobcu v 1. rade ako dlžníka. Žalovaná považuje žalobný petit za neurčitý, pričom neurčitosť spočíva v tom, že nie je zrejmé, o ktorú zmluvu konkrétne ide, nie je uvedený jej predmet ale ani strany. Hmotno-právny účastník sa v petite označuje uvedením konkrétnych individualizačných znakov, t. j. meno, priezvisko, obchodné meno, dátum narodenia, IČO, prípadne ďalšie individualizačné znaky. Žalovaná ďalej poukazuje na ustanovenie § 151m ods. 6 OZ, z ktorého vyplýva, že pri výkone záložného práva koná záložný veriteľ v mene záložcu. Z tohto ustanovenia teda vyplýva, že konanie v mene a na účet záložcu nie je ničím iným ako mandátnou dohodou a ide o deklarovanie toho, čo je kogentným zákonným pravidlom uvedeným v ust. § 151m ods. 6 OZ. Podľa žalovanej v tomto prípade nie je preukázaný ani naliehavý právny záujem, pretože uvedená neprijateľná zmluvná podmienka predstavuje transparentné cenové dojednanie odrážajúce obsah zákonného pravidla týkajúce sa hlavného predmetu plnenia, a preto nejde o zmluvnú podmienku, ktorá by podliehala prieskumu podľa ustanovení smernice XX/XX/EHS, resp. podmienku v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 OZ. Pokiaľ ide o určenie zmluvnej podmienky, ktorá sa týka toho, že záložca sa zaväzuje vypratať záloh najneskôr 3 dni po oznámení výkonu záložného práva, žalovaná v tejto súvislosti poukazuje na § 151m ods. 4 OZ, podľa ktorého je povinnosťou záložcu poskytovať potrebnú súčinnosť a taktiež nemôže ísť o zmluvnú podmienku, ktorá by podliehala prieskumu podľa ustanovení smernice XX/XX/EHS alebo § 53 ods. 1 OZ. Podľa názoru žalovanej ide v danom prípade o abstraktný prieskum, ktorý je odtrhnutý od individuálnych okolností konkrétneho prípadu, pričom v danom prípade má výlučnú právomoc vykonávať abstraktný prieskum spotrebiteľských zmlúv iba súd, ktorý je uvedený v § 31 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Z uvedených dôvodov je žaloba nedôvodná aj v časti, v ktorej sa žalobcovia domáhajú priznania primeraného finančného zadostučinenia. Záverom žalovaná vzniesla námietku zákonného sudcu, čo odôvodnila tým, že žalobcovia podali spolu so žalobou aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Ide o dve podania, ktoré musia byť osobitne pridelené náhodným výberom elektronickými prostriedkami. Postup súdu v konečnom dôsledku popiera uvedené pravidlá a je zjavným obchádzaním zákona a neguje ústavou zaručené právo na zákonného sudcu. Vzhľadom na uvedené žalovaná navrhuje, aby súd vyzval žalobcov na odstránenie väd podania a ak

nedôjde k odstráneniu vád, aby podanie odmietol a v prípade, ak k odstráneniu vád dôjde, aby súd žalobu ako zjavne nedôvodnú zamietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania.

6. K vyjadreniu žalovanej sa vyjadrili žalobcovia podaním doručeným súdu 3. 8. 2020, v ktorom uviedli, že žaloba spĺňa všetky zákonné náležitosti v súlade s § 127 a 132 CSP. Z obsahu žaloby je zrejmé, čoho sa žalobcovia domáhajú, teda žalobný návrh považujú za dostatočne určitý a vykonateľný. Zároveň poukazujú aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSSR“) z 28. 9. 2010 sp. zn. 5 Cdo 254/2009, týkajúceho sa požiadavky žalobného návrhu. Žaloba síce počtom strán nedosahuje rozsah podania žalovanej, avšak obsahuje všetky relevantné tvrdenia žalobcov a popis skutočností potrebných pre rozhodnutie spolu s príslušnými dôkazmi. Na jednej strane žalovaná uvádza, že žalobcovia nespĺnili povinnosť tvrdenia, ani povinnosť dôkaznú, na druhej strane uvádza, že popiera všetky skutkové a právne tvrdenia žalobcov. Žalobcovia sa podanou žalobou ako bežní spotrebiteľia domáhajú ochrany svojich práv a akékoľvek tvrdenia o zneužití práv z ich strany namietajú. Žalobou sú napadnuté zmluvné dojednania, ktoré nespádajú pod výluky z prieskumu podľa smernice 93/13/EHS a poukazujú na uznesenie NS SR z 28. 3. 2019 sp. zn. 6 Cdo 27/2018, podľa ktorého, ak sa žalobca ako spotrebiteľ domáha vyslovenia určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia určenia ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nejde v takom prípade o určovaciu žalobu v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) CSP, ale ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch. V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Žalobcovia ďalej poukazujú na ustanovenia § 54 ods. 1 OZ a tvrdia, že napadnuté zmluvné ustanovenia predstavujú odklon od úpravy obsiahnutej v OZ, čo je v ich neprospech ako spotrebiteľov. V danom prípade podľa názoru žalobcov nejde o abstraktnú kontrolu neprijateľnosti podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Žalobcovia taktiež nepovažujú za dôvodnú námietku zákonného sudcu s poukazom na to, že ustanovenia CSP nevylučujú zapracovanie návrhu na neodkladné opatrenie do žaloby. V takom prípade doručením žaloby na súd začína súdne konanie, v ktorom súd následne rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a to pod rovnakou spisovou značkou. Nie je preto možné uviesť spisovú značku do podania žaloby skôr, ako bola pre príslušné súdne konanie pridelená.

7. Na vyjadrenie žalobcov reagovala žalovaná písomným vyjadrením doručeným súdu 15. 9. 2020. Vo svojom vyjadrení žalovaná uviedla, že ani vyjadrenie žalobcov neobsahuje relevantné vyjadrenie k absolútnej väčšine skutkových a právnych tvrdení uvedených žalovanou v jej vyjadrení, ktoré by boli spôsobilé relevantne vyvrátiť správnosť tvrdení žalovanej. Žalovaná považuje postup súdu za zásadné porušenie rovnosti strán sporu, ako aj zásady legality, keďže napriek tomu, že o spôsobilom podaní nemôže uvedeným spôsobom vôbec konať, o uvedenom koná ako o riadnej žalobe. Žalovaná opakovane uvádza, že žaloba neobsahuje základné náležitosti stanovené v § 132 CSP. Podľa názoru žalovanej, pokiaľ ide o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, musí byť preukázané, že ide o nerovnováhu, a v čom je táto nerovnováha značná. Bez splnenia tejto povinnosti nemá dôvod žalovaná na tvrdenia žalobcov ani reagovať, keďže uvedenú povinnosť si žalobcovia nespĺnili. Žalovaná je toho názoru, že nemá čo popierať a preukazovať, ak tu neexistujú riadne a preukázané tvrdenia zo strany žalobcov. Podľa žalovanej je predmetný prípad jednoduchý v tom, že úverový dlžník si po čerpaní úveru nespĺnil svoju hlavnú povinnosť vrátiť úver s príslušenstvom a robí všetko preto, aby maril aj splnenie svojich ďalších právnych povinností, predovšetkým povinnosť trpieť výkon záložného práva a pri tomto výkone poskytnúť súčinnosť. Celé konanie je tak výlučne z dôvodu nezastieranej snahy o čo najdlhšie oddialenie splnenia si uvedených povinností zo strany dlžníkov.

8. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 19. 11. 2020 za prítomnosti zástupcu žalobcov, žalobcovia zotrvali na podanej žalobe v celom rozsahu. Pre úplnosť súd uvádza, že žalobcovia udelili splnomocnenie zástupcovi v deň pojednávania, ktorý z dôvodu, že sa nestihol oboznámiť s obsahom jednotlivých vyjadrení strán sporu, žiadal o odročenie pojednávania. Súd tejto žiadosti nevyhovel, pretože uvedený dôvod nepovažoval za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania podľa § 183 CSP. V tomto smere súd poukazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 1 Obdo 19/2014 z 29. 7. 2015, v ktorom zaujal stanovisko ku k žiadosti o odročenie pojednávania z obdobného dôvodu ako klasickému obštrukčnému dôvodu, ktorý sa bežne zneužíva ako dôvod na odročenie pojednávania. V tomto rozhodnutí konštatoval, že ak bol účastník (strana) riadne a včas predvolaný, je iba on sám zodpovedný za to, že si zvolí advokáta včas a zároveň advokát je sám zodpovedný na to, že prevezme zastúpenie iba v prípade, ak je spôsobilý ho aj reálne poskytnúť na nariadenom pojednávaní. Takéto žiadosti o odročenie nemôže súd za žiadnych

okolností akceptovať. (obdobne uznesenie NS SR sp. zn. 8 Cdo 273/2019 z 27. 11. 2019). Okresný súd teda v plnom rozsahu poukazuje na predmetné rozhodnutie najvyššieho súdu a z uvedených dôvodov v nariadenom pojednávaní riadne pokračoval, pretože strany sporu boli riadne a včas predvolané (žalobcom bolo predvolanie doručené 23. 10. 2020) a bol im poskytnutý dostatok času na to, aby si zvolili advokáta v takom časovom predstihu, aby sa ten mohol náležite pripraviť na pojednávanie.

9. Pri posúdení skutkových okolností prípadu okresný súd vychádzal z vyjadrení strán sporu, nimi predložených listín, z ktorých zistil nasledujúce skutočnosti.

10. Žalobca v 1. rade ako dlžník a žalovaná v pozícii veriteľa uzatvorili zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie hypotekárneho a splátkového úveru v celkovej výške 124 000 € na kúpu domu. Jednou z podmienok poskytnutia úveru bolo uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vedeným v LV č. XXX a X k. ú. M., obec M., okres Ž. U. T., rodinný dom so súp. č. XX, pozemky parcelné č.: XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X K. XXX/X, garáž so súp. č. XX, postavená na parcele č. XXX/X. Z tohto dôvodu v rovnaký deň bola uzatvorená aj záložná zmluva medzi žalovanou ako záložným veriteľom a žalobcom v 2. rade a žalobkyňou v 3. rade ako záložcami. Súčasťou tejto zmluvy bola aj mandátna zmluva, ktorej znenie žalobcovia považujú za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rovnako tak za neprijateľnú zmluvnú podmienku považujú aj záverečné ustanovenia tejto zmluvy, a to konkrétne bod 2. písm. h), v rozsahu uvedenom v žalobnom návrhu.

11. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 1, 2 a 3 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

13. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 53 ods. 10 OZ, ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, môže sa záložný veriteľ v rámci výkonu záložného práva uspokojiť len predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona alebo predajom zálohu podľa osobitných zákonov.

15. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta z. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

16. Pred rozhodnutím o predmete sporu bolo potrebné vyriešiť a reagovať na množstvo vznesených námietok, ktoré sa týkali formálnych a procesných nedostatkov. Pokiaľ ide o námietku zákonného sudcu zo strany žalovanej, k tomu súd uvádza, že ustanovenia CSP nebránia tomu, aby súčasne so žalobou vo veci samej bol podaný aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bez ohľadu na to, či jeho obsah bude súčasťou jednej listiny alebo sa strana sporu, domáhajúca sa nariadenia neodkladného opatrenia, spíše návrh na samostatnej listine. V ostatnom súd odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. 9. 2020 sp. zn. 17CoCsp/42/2020, v ktorom reagoval aj na námietku miestnej nepríslušnosti a námietku zákonného sudcu, s ktorou sa náležitým spôsobom zaoberal vo svojom odôvodnení (ods. 4.4) a konštatoval, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný počas konania sa považuje aj návrh podaný spolu so žalobou, ktorej doručením súdu sa začína konanie vo veci samej. Miestne príslušný súd na konanie a rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je okresný súd,

ktorý je miestne príslušný na konanie a rozhodnutie vo veci samej. V zmysle uvedeného rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcov mieste príslušný súd s poukazom na § 19 písm. d) CSP a o návrhu rozhodol zákonný sudca miestne príslušného súdu s poukazom na článok II. a III. Rozvrhu práce Okresného súdu Ž. U. T. na rok 2020 v znení neskorších dodatkov. Ak bola žaloba podaná súčasne aj s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, bola zapísaná do správneho registra a náhodným výberom pridelená sudcovi, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde, ktorý tak bol na rozhodovanie v prejednávanej veci určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce. Zo skutočností, že žaloba a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia tvoria dve samostatné podania, nie je možné vyvodzovať záver, že sa má o nich rozhodovať samostatne v dvoch rôznych konaniach. Súd, vzhľadom na uvedené, považuje námietku žalovanej za neopodstatnenú.

17. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že obsah žaloby tak ako bol formulovaný žalobcami, sa nezhoduje s jej predstavou, ako by mala žaloba po obsahovej stránke vyzerať a čo by mala obsahovať a z tohto dôvodu ju považuje za neúplnú a domáhala sa postupu súdu, aby súd vyzval žalobcov na doplnenie žaloby, súd poukazuje na ustálenú judikatúru predovšetkým nález Ústavného súdu SR z 24. 9. 2004 sp. zn. II. ÚS 135/2004, v ktorom konštatoval, že „všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práva oprávnených záujmov účastníkov. Občianske súdne konanie sa musí v každom prípade, v jednotlivom prípade stať zárukou zákonnosti a slúžiť na jej upriamovanie a rozvíjanie. Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný tlak na doplnenie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktorí nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu.“ Taktiež poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/2760/99, v ktorom vyslovil záver, že v prípade, v ktorom je úplne zjavné, o čo žalobcovia v konaní ide, nemožno zamietnuť žalobu len pre chyby vo formulácii návrhu na rozhodnutie vo veci samej. Taktiež bolo rozhodnutiami súdov opakovane judikované, že požiadavka, aby s návrhom na začatie konania bolo zjavné, čoho sa navrhovateľ domáha, nemožno vykladať tak, že by navrhovateľ bol povinný urobiť návrh v zneniach výroku, ktorý sudca len prevezme do výroku rozsudku. K tomu okresný súd uvádza, že súd nemal žiadne pochybnosti o tom, čoho sa žalobcovia podanou žalobou domáhali. I keď je pravdou, že odôvodnenie žalobného návrhu je pomerne stručné, nie je možné na základe toho dospieť k záveru, že v žalobe absentujú jej základné náležitosti. Je nepochybné, že pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností predstavuje samotný základ žaloby, pričom ide o také údaje, ktoré sú nevyhnuté na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Predovšetkým je dôležité, aby údaje poskytovali jednoznačne individualizáciu nároku uplatneného žalobou, teda vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. Ak žalobca v žalobe neuvedie všetky potrebné tvrdenia, nejde o vadu žaloby, ak v nej opíše aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke. Taktiež nie je vadou žaloby ani neuvedenie právnej kvalifikácie uplatneného nároku vzhľadom na to, že civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia, teda súd pozná právo (porov. Š., G., W., E., R., C., G., E., R., C., F., G.. Civilný sporový poriadok. 1. vydanie. Praha: Nakladateľství C. H. Beck, 2017, s. 486).

18. Okresný súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že aj týmto stručným opísaním rozhodujúcich skutočností žalobcovia presne vymedzili predmet tohto konania, a preto nevidel žiaden relevantný dôvod vyzývať žalobcov na doplnenie žaloby. Takéto nahliadanie a posudzovanie procesných úkonov strán sporu považuje súd za prílišný formalizmus a formalisticky prístup k interpretácii právnej normy zo strany žalovanej. K tomu súd poukazuje na rozhodnutie nálezu Ústavného súdu SR z 31. 8. 2017 sp. I. ÚS 155/2017, ktorý konštatoval, že „orgánom verejnej moci a predovšetkým všeobecným súdom nemožno tolerovať pri interpretácii zákonných ustanoví prílišný formalistický postup, ktorý vedie k zjavným nespravodlivostiam.“

19. V prípade formulácie žalobného návrhu, okresný súd poukazuje na uznesenie NS SR z 9. 10. 2014 sp. zn. 3 Cdo 446/2013, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát A. X/XXXX, v ktorom vyslovil záver, že „Ak súd prvého stupňa považuje za neprijateľnú len časť niektorého ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, musí svoj záväzný záver o neplatnosti zmluvnej podmienky vyjadriť vo výrokovej časti rozsudku tak, aby ním citovaná časť spotrebiteľskej zmluvy predstavovala logicky uzavretý celok, pre pochopenie podstaty ktorého nie je potrebné, aby ten, kto sa s výrokom oboznamuje, mal k dispozícii celú spotrebiteľskú zmluvu. Ak súd prvého stupňa síce určí neplatnosť niektorého ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, avšak v zmysle § 153

ods. 3 a 4 O.s.p. necituje vo výrokovej časti svojho rozsudku doslovné znenie zmluvy, ktoré považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, má to ten dôsledok, že jeho rozhodnutie nemôže mať budúci všeobecný ("precedentný") dopad v zmysle novozaloženej povinnosti dodávateľa zdržať sa ďalšieho používania určitého ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy." Zo žiadneho ustanovenia CSP ako procesného kódexu nevyplýva, čo presne má obsahovať žalobný návrh v prípade určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. V takom prípade ani súd nemá oprávnenie uložiť strane sporu doplniť také údaje v žalobe a tieto okolnosti nemôžu byť na jeho ujmu, ani dôvodom na odmietnutie žalobného návrhu v merite veci (porov. nález Ústavného súdu SR z 31. 8. 2017 sp. zn. III. ÚS 108/2010). Vychádzajúc tak z citovanej judikatúry súdov, okresný súd postupoval v súlade s procesným predpisom a so žalobou konal bez toho, aby bolo potrebné vyzývať žalobcov na jej doplnenie.

20. Okresný súd v rámci konania podľa ust. § 290 CSP a nasl. je oprávnený ex offio rozhodnúť o neprijateľnosti určitej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. V súlade s § 298 ods. 1 CSP je v takom prípade povinný uviesť vo výrokovej časti doslovné znenie tejto zmluvnej podmienky tak, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve. Tým, že žalobcovia splnili podmienku presnej citácie zmluvných podmienok, ktoré požadujú určiť za neprijateľné, splnili zákonom danú povinnosť formulovať petit žaloby jasne, zrozumiteľne a presne. Ostatné identifikačné znaky záložnej zmluvy vyplývajú z obsahu žaloby. Tým je zároveň daný predmet konania podľa § 290 CSP, ktorý narozdiel od konania upraveného podľa § 301 CSP (konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach) má účinky inter partes, pretože sa týka konkrétneho sporu medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Predmetom konania tak môže byť určenie neprijateľnosti aj tých zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve alebo s ňou súvisiacich zmluvných dokumentoch (napr. všeobecné obchodné podmienky a pod.), ktoré žalobcovia výslovne nenamietali, čím je do istej miery prelomené pravidlo uvedené v § 216 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (ne ultra petitum). Okresný súd je však aj v tomto prípade viazaný žalobným návrhom v tom smere, že nemôže prekročiť žalobný návrh, pokiaľ ide o to, obsah ktorej spotrebiteľskej zmluvy má súd skúmať. Záložná zmluva je samostatnou zmluvou s inými zmluvnými stranami, ako je úverová zmluva. Žalobcovia sa vo svojej žalobe nedomáhali prieskumu úverovej zmluvy, čo vyplýva nielen z obsahu, ale aj zo žalobného návrhu. Žalobcovia síce uviedli, že žalobca v 1. rade v dôsledku omeškania so splácaním úveru zapríčinil, že žalovaná prikrčila k výkonu záložného práva, z tejto skutočnosti však nevyplýva, že by žalobcovia nesúhlasili s obsahom úverovej zmluvy, resp. že by sa dožadovali preskúmania jej obsahu v tomto konaní. K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení z 10. 9. 2020 sp. zn. 17CoCsp/42/2020, keď konštatoval, že „argumentácia žalobcov o porušení zmluvnej povinnosti žalovaného poskytovať podporu umožnením odkladu splátky istiny hypotekárneho úveru (hoci môže byť nepochybne relevantná pri posudzovaní splnenia podmienok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úverov) nemá súvis s predmetom konania v prejednávanej spore vo veci samej (určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v záložnej zmluve a zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia).“ Z tohto dôvodu nepovažoval súd za dôvodnú námietku žalobcov vznesenú až v rámci záverečnej reči na pojednávaní, že súd sa má zaoberať aj posúdením obsahu úverovej zmluvy. Z tohto dôvodu súd zamietol žalobu voči žalobcovi v 1. rade ako nedôvodnú, pretože v jeho prípade bol preukázaný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na podanie predmetnej žaloby, keďže zmluvnými stranami záložnej zmluvy, a teda spotrebiteľmi sú len záložcovia, t. j. žalobcovia v 2. a v 3. rade.

21. Pokiaľ ide o ďalšiu námietku zo strany žalovanej, ktorá sa týkala nedostatku naliehavého právneho záujmu, k tomu súd uvádza, že žalobcovia správne poukázali na uznesenie NS SR z 28. 3. 2019 sp. zn. 6 Cdo 27/2018, ktorý konštatoval, že žaloba, ktorou sa žalobca domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) CSP (predtým v zmysle § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku), pričom k tomuto právnomu záveru dospel najvyšší súd už v rozhodnutí z 28. 2. 2019 sp. zn. 6 Cdo 127/2017, kde bližšie zdôvodnil, že ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch. V prípade takejto žaloby nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Vychádza totiž z predpokladu, že dodávateľ porušuje svoju povinnosť nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Je založená na protiprávnom konaní dodávateľa voči spotrebiteľovi. Kladným rozhodnutím o takejto žalobe sa priamo nedeclaruje neexistencia práva, ale sa deklaruje existencia nečestnej podmienky, ktorá je v spotrebiteľskej zmluve od jej vzniku. Možno ju uplatniť len v prípade spotrebiteľskej zmluvy a odlišným je aj účel, ktorému má slúžiť. Jej cieľom je zabrániť používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Povaha

takejto žaloby ako osobitného právneho prostriedku ochrany spotrebiteľa (a teda nie ako určovacej žaloby) bola naznačená už v rozhodnutí NS SR z 14. 9. 2016 sp. zn. 6 Cdo 389/2015. Argumenty žalovanej považuje súd za účelovú dezinterpretáciu odôvodnenia rozhodnutia najvyššieho súdu, na ktorý poukázali žalobcovia vo svojom vyjadrení. Žalovaná zavádzajúco uvádza, že žalobcovia mali uvádzať to isté, čo žalovaná, že v prípade žaloby o určenie neprijateľnej podmienky ide o žalobu podľa § 137 písm. d) CSP a nie § 137 písm. d) CSP (zjavná chyba v písaní zo strany žalovanej, ktorá mala zrejme na mysli písm. c), pozn. súdu). Vo svojom odôvodnení najvyšší súd ani raz nespomenul, že by malo ísť o určovaciu žalobu podľa § 137 písm. d) CSP, ako sa to snaží nesprávne interpretovať žalovaná, práve naopak, z jeho odôvodnenia jednoznačne vyplýva, že v danom prípade nemôže ísť o určovaciu žalobu, ale ide o osobitný právny prostriedok ochrany spotrebiteľa, pri ktorom nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Preto aj táto námietka zo strany žalovanej je absolútne nedôvodná.

22. Okresný súd následne pristúpil ku kontrole obsahu záložnej zmluvy. Oprávnenie súdu posudzovať obsah takejto zmluvy z pohľadu neprijateľnosti (nekalosti) zmluvných podmienok vyplýva predovšetkým z ust. § 52 OZ, ktorý za spotrebiteľskú zmluvu považuje akúkoľvek zmluvu uzatvorenú medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že žalovaná ako záložný veriteľ poskytujúca úvery a pôsobiaca na trhu ako banka, splňa zákonnú definíciu dodávateľa pri uzavretí záložnej zmluvy. Žalobcovia v 2. a v 3. rade vystupovali ako fyzické osoby, ktoré nekonali v rámci svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. V ust. § 53 ods. 1 OZ je upravená generálna klauzula neprijateľných zmluvných podmienok, pod ktorú spadá aj hlavný predmet plnenia a primeranosť ceny, pokiaľ nie sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Za neprijateľné zmluvné podmienky sa nepovažujú ani tie, ktoré boli individuálne dojednané. Predložená záložná zmluva nepredstavuje individuálne dojednanú zmluvu, ide o klasickú štandardnú zmluvu vyhotovenú jednostranne žalovanou, ktorú žalobcovia mohli ako celok prijať alebo odmietnuť bez možnosti modifikácie jednotlivých zmluvných dojednaní. Pojmom „značná nerovnováha“ sa bližšie zaoberal Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „SD EU“) v rozsudku z 16. 1. 2014 vo veci C-226/12 Constructora Principado S.A./José Ignacio Menéndez Álvarez, v ktorom uviedol, že „existencia „značnej nerovnováhy“ nevyhnutne nevyžaduje, aby výdavky, ktoré znáša spotrebiteľ na základe zmluvnej podmienky, mali na tohto spotrebiteľa značný ekonomický vplyv vzhľadom na hodnotu predmetnej transakcie, ale môže vyplývať už zo samotnej skutočnosti dostatočne závažného narušenia právneho postavenia, v ktorom sa tento spotrebiteľ ako zmluvná strana nachádza na základe platných vnútroštátnych predpisov, či už formou zúženia obsahu práv, ktoré mu podľa týchto predpisov vyplývajú zo zmluvy, prekážky v ich výkone alebo tiež formou prenesenia dodatočnej povinnosti, ktorú vnútroštátne predpisy nestanovujú, na spotrebiteľa.“ K neprijateľnosti zmluvných podmienok sa vyjadril aj NS SR vo svojom uznesení z 9. 10. 2014 sp. zn. 3 Cdo 446/2013, keď uviedol, že „Pri skúmaní, či niektoré zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná (nekalá) podmienka spôsobujúca v neprospech spotrebiteľa "značnú nerovnováhu" v právach a povinnostiach zmluvných strán, je potrebné vychádzať z kvality a kvantity práv a povinností oboch zmluvných strán. O ich nerovnovážne postavenie ide vtedy, keď povinnosti jednej strany nezodpovedá kvalitatívne ekvivalentná povinnosť druhej strany, Z hľadiska ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách nie je pritom významná každá, ale iba "značná" nerovnováha (teda nie nerovnováha nepatrná alebo bežná), ktorá je v neprospech spotrebiteľa. "Značná nerovnováha" musí existovať v konkrétnom právnom vzťahu dodávateľa a odberateľa (v korelácii ich práv a povinností); záver o nej nemôže byť preto vyvodzovaný iba zo všeobecnej (alebo prevládajúcej) situácie na trhu, v rámci ktorej iní dodávatelia poskytujú svojim spotrebiteľom obdobný tovar alebo služby za výhodnejších ("miernejších") podmienok.

Sama skutočnosť, že spotrebiteľovi sa niektoré ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy javí ako nejasné alebo nejednoznačné, nezakladá však bez ďalšieho "neprijateľnosť" dodávateľom naformulovaného ustanovenia. V niektorých prípadoch môže presvedčenie spotrebiteľa o nejasnosti ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy vyplývať nie zo samotného textu spotrebiteľskej zmluvy, ale z individuálnych okolností, za ktorých bola uzatváraná (napríklad ak sa text spotrebiteľskej zmluvy dostal do rozporu s poučením alebo ubezpečením poskytnutým spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy osobou, ktorá za dodávateľa konala).“

24. Napriek tomu, že to výslovne nevyplýva z ust. § 53 ods. 1 OZ, SD EU opakovane judikoval vo svojich rozhodnutiach, že z kontroly neprijateľnosti zmluvných podmienok sú vylúčené tie zmluvné ustanovenia, ktoré kopírujú (resp. podľa čl. 1 ods. 2 smernice A. XX/XX/EHS odrážajú) zákonné ustanovenia (napr. rozsudok z 10. 9. 2014 vo veci C-34/13 G. L. H.. E. V., a. s., rozsudok z 21. 3. 2013 vo veci C-XX/XX A.

H. K.) za splnenia dvoch podmienok a to, že zmluvná podmienka musí odrážať zákonné alebo regulačné ustanovenie a toto ustanovenie musí byť záväzné.

25. V prípade určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky podľa žalobného návrhu dojednanej v časti III. bod 1. a 2. záložnej zmluvy označenej ako mandátna zmluva súd dospel k záveru, že v tejto časti žaloba nie je dôvodná, pretože uvedená zmluvná podmienka nemôže a ani nezakladá hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech žalobcov ako spotrebiteľov. V prvom rade súd uvádza, že táto zmluvná podmienka obsahuje úpravu hlavného predmetu a ceny, ktoré sú vyjadrené jasne, určito a zrozumiteľne. Teda tieto časti zmluvnej podmienky sú vylúčené z tohto prieskumu. Z obsahu žaloby je zrejmé, že žalobcom predovšetkým prekáža, že v rámci záložnej zmluvy nemali záujem uzatvárať žiadnu mandátnu zmluvu. Táto skutočnosť však nerobí zo zmluvnej podmienky neprijateľnú.

26. Okresný súd poukazuje tejto súvislosti na ust. § 151m ods. 6 OZ, podľa ktorého záložný veriteľ koná pri výkone záložného práva (pri predaji zálohu) v mene záložcu. Ustanovenia o mandátnej zmluve sú v uvedenej záložnej zmluve formulované nadbytočne, pretože len vyjadrujú vzťah medzi zmluvnými stranami, ktorý vyplýva priamo z kogentného ust. § 151m ods. 6 OZ. V tomto prípade, ak by aj v záložnej zmluve absentovali ustanovenia o mandátnej zmluve, na ktorú žalobcovia poukazujú, resp. by boli tieto neplatné, nič to nemení na skutočnosti, že záložný veriteľ je oprávnený konať v mene záložcov pri výkone záložného práva, a to priamo zo zákona. Vzťah medzi záložným veriteľom a záložcom nezodpovedá samotnej podstate zastúpenia, ktoré je postavené na zásade, že medzi zástupcom a zastúpeným neexistuje rozpor v ich záujmoch. Na rovnakej zásade je postavená aj mandátna zmluva, čo vyplýva z ust. § 567 ods. 2 z. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a na tom nič nemôže zmeniť ani skutočnosť, že zmluvné strany vylúčili platnosť tohto ustanovenia. Z dôvodu, že predmetná zmluvná podmienka vyplýva priamo zo zákonného ustanovenia, je vylúčená z posudzovania jej neprijateľnosti. Ak oprávnenie žalovanej konať v zmene záložcov vyplýva priamo zo zákona, nemôže táto skutočnosť zakladať hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech žalobcov. Pre úplnosť súd uvádza, že zmluvná podmienka, podľa ktorej žalobcovia nemôžu vypovedať mandátnu zmluvu, nemá odraz v konkrétnom zákonom ustanovení, nespôsobuje však značnú nerovnováhu z dôvodu, že aj v prípade jej vypovedania by žalovaná mala naďalej zákonné právo konať v mene žalobcov.

27. Súd sa ďalej zaoberal druhou žalobcami označenou zmluvnou podmienkou, ktorú považujú za neprijateľnú. V tomto smere opäť okresný súd poukazuje na znenie ust. § 151m ods. 4 OZ, ktoré stanovuje povinnosť záložcu strpieť výkon záložného práva a poskytovať súčinnosť záložnému veriteľovi a poskytnúť akúkoľvek inú súčinnosť dohodnutú v zmluve. Aj v tomto prípade ide o zmluvnú úpravu zákonom stanovenej povinnosti súčinnosti poskytovanej záložnému veriteľovi. Otázka vypratania nehnuteľnosti síce nie je upravená v ustanoveniach OZ o záložnej zmluve, neznamená to však, že si zmluvné strany nemôžu upraviť postup pri vyprataní nehnuteľnosti, ktorá tvorí záloh. V tejto zmluvnej podmienke upravená povinnosť záložcu a oprávnenie záložného veriteľa nezakladá hrubý nepomer, pretože oprávnenie vypratať záloh v mene a na účet záložného veriteľa nastupuje až potom, čo záložca neposkytne potrebnú súčinnosť a nevypracuje predmetnú nehnuteľnosť sám. Uvedené ustanovenie navyše nie je vymáhateľné a postihuje ho iba sankcia v podobe povinnosti niesť náklady spôsobené nevypratáním nehnuteľnosti. V prípade že záložca nevypratá nehnuteľnosť a zmarí aj oprávnenie záložného veriteľa vypratať nehnuteľnosť, má vydražiteľ možnosť obrátiť sa na súd so žalobou o vypratanie nehnuteľnosti.

28. Oprávnenie záložného veriteľa zahrnúť náklady a uspokojiť ich z výťažku z predaja nehnuteľnosti vyplýva priamo zo zákona, a to z § 151l ods. 3 OZ a § 151ma ods. 4 OZ. Samozrejme, záložný veriteľ má povinnosť podľa § 151m ods. 9 OZ informovať a preukázať záložcovi náklady vynaložené v súvislosti s výkonom záložného práva. V tomto smere má aj zodpovednosť za spôsobenú škodu. Opätovne súd konštatuje, že aj v prípade tejto zmluvnej podmienky ide o úpravu vyplývajúcu priamo zo zákonného ustanovenia, a preto je vylúčená z posudzovania jej neprijateľnosti, v dôsledku čoho je žaloba aj v tejto časti nedôvodná.

29. Okresný súd vzhľadom na jeho povinnosť z úradnej povinnosti skúmať nekalú povahu zmluvných podmienok, podrobil prieskumu aj ostatné zmluvné dojednania záložnej zmluvy za účelom zistenia, či neobsahujú zmluvné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Okresný súd však nezistil, že by predmetná záložná zmluva obsahovala neprijateľnú zmluvnú podmienku, z tohto dôvodu nebola žaloba dôvodná ani v časti, v ktorej

žalobcovia žiadali primerané finančné zadosťučinenie, pretože to je možné priznať iba v prípade, ak by žalobcovia boli v konaní úspešní a súd by konštatoval porušenie citovaných ustanovení.

30. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Žalovaná bola v konaní úspešná vzhľadom na jeho výsledok, keďže žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu. Súd preto vo výroku tohto rozhodnutia priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v plnom rozsahu.

33. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, ktoré je potrebné doručiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom v dostatočnom počte rovnopisov s prílohami, v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.